

Merhaba,

Dünyanın ve Türkiye'nin ekonomik-politik büyük bir alt üst oluşun eşiğine gelip dayandığını ifade etmek pek de abartılı sayılmamalı. Bütün göstergeler buna işaret ediyor.

Sonuçları yavaş yavaş ortaya çıkan ABD merkezli ekonomik kriz, bütün alanları ve bağımlı tüm ekonomileri değişik oranlarda etkilemeye başladı bile. Türkiye gibi ekonomisi kendi iç dinamikleri üzerinde gelişmemiş, siyaseten değişik sorunlarla boğuşan, toplumsal hayatı oturmamış, sosyal adaletsizliğin ve eşitsizliğin yol açtığı travmaları yaşayan ülkelerin telafisi zor durumlarla karşılaşması kaçınılmaz olacak.

Siyasi iktidar bir taraftan krizi en az hasarla atlama kurgusu üzerine çalışıp, umut tacirliği yaparken, bir taraftan da, krizin faturasını çalışanlara, yoksul kesimlere kesmeye çalışıyor. Bunun anlamı açık: Siyasi iktidar zaten bir yük olarak gördüğü sosyal politikaları tamamen terk edecek, kamu çalışanlarının ve emeklilerin ücretlerini kısacak, zaten düşmüş olan kamusal yatırımları durma noktasına çekecek, işneden ipliğe zam yaparak açık kapatmaya çalışılacak.

Emekçilerin gözü kulağı ne yazık ki bir de ekonomik kriz bahanesiyle işçi tenkisi yapılmaya çevrilmiş bulunuyor. Önümüzdeki günlerde kamu alanının daha da daraltılması, özel sektörde toplu işten çıkartma vakaları görülmesi kimseleri şaşırtmayacağına benziyor.

İnşaat sektörü de kırılған ve dış etkilere açık yapısı nedeniyle krizden etkilenecek, kriz işsizlik, düşük ücret ve benzeri olumsuzluklarla meslektaşlarımızı mağdur edecek sonuçlara yol açacaktır.

Zaten büyük zorluklarla yürütülen hayatın pahalılıkla daha çekilmez hale gelmesi ve giderek artan işsizliğin toplumsal travmalara yol açması kaçınılmaz olacak ki, sosyal bilimcilerin, siyasetçilerin, ekonomistlerin bu tehlikeye dikkat çektiklerini unutmamız gerekiyor.

Neo liberal ekonomik politikaların iflas ettiği ve dolayısıyla dünyanın yeni bir arayışa yöneleceği de uzmanların yorumları arasında yer alıyor. Bu nokta bizim açımızdan önem arz ediyor. Arayışın sancılı olduğu, toplumsal çalkantılara yol açtığı, bir kriz dönemi klasiğidir ki, Türkiye gibi, her türlü krizi geniş halk kesimlerine yayararak rahatlayan (!) ülkelerde, bu tercihin nasıl acı sonuçlara yol açtığı tecrübeyle sabittir.

Türkiye kriz dönemlerini, zaten ağır aksak işleyen demokrasini bile askıya alarak, muhalefeti, yoksulları baskı ve zor altında tutarak, sendikaları kapatarak, hak arama mekanizmasını engelleyerek atlattığı seçmektedir.

Türkiye'yi bekleyen işte bu tehlikedir. Ekonomik krizin sokaklara döküleceği muhalefeti, siyasi iktidarı eleştiren eylemleri şiddet kullanarak etkisizleştirme yolunun seçilmesi, bir başka krizin habercisi olacaktır ki, bunun emarelerinin 1 Mayıs 2008 İstanbul olaylarında açığa çıktığını söyleyebiliriz.

Ekonomik krizin, işsizliğin toplum katmanları arasına hoşgörüsüzlüğü, tahammülsüzlüğü, yok etme kültürünü ve nefret duygularını yeşerteceğini de söylemek kehanet sayılmamalı. Ekonomik ve siyasal çöküşün doğal sonuçları arasında sayılan bu olumsuz duyguların, hem de etnik farklılıkları kışkırtarak gündeme geldiğini bilmek geleceğe dönük kaygılarımızı artırmaktadır.

Türkiye'de ne yazık ki her sorun şiddetle çözülmeye çalışılmakta, askeri çözümlerin ve savaşın muteber olduğu düşünülmektedir. Kürt sorunundaki yaklaşım buna örnektir. Sorunun doğal taraflarının yaklaşımı barış talebini ötelemekte, barış isteyenlerin sesinin güçsüz çıkmasına yol açmaktadır.

Ne yazık ki kamuoyu, savaşa, şiddete, çatışmaya ve ölümlere alıştırmıştır. Çözumsuzlüğün bu noktadan güç alıyor olması karşısındaki duyarsızlığımız, Balıkesir Altınova'da cereyan eden olaylara ve benzerlerine karşı da duyarsızlaşmayı tetiklerse, Kürt sorununun alacağı yeni biçim, kaçınılmaz olarak daha büyük acıların yaşanmasına yol açacaktır.

Bu, toplumsal gerginliklerin ve çatışmaların ortaya çıkması demektir ki, mevcut çözumsuzlüğü kat be kat aşacak kilitlenmeyle karşı karşıya kalınacağı bilinmesi gerekmektedir.

Bütün bu olumsuz tablo, aynı zamanda, bizlerin durumdan vazife çıkarmamız için bir şans anlamına gelmektedir.

Türkiye'nin ilerici, yurtsever, emekten ve barıştan yana güçleri, bir taraftan sosyal devlet, sosyal adalet için, neo liberal politikalara karşı topyekün direnişi örgütleme sorumluluğunu hatırlatmakta, Kürt sorununu toplumsal çatışma durumuna taşımak isteyen güçlere karşı birarada, kardeşçe yaşama kültürünü geliştirme noktasında ısrarcı olmaya davet etmektedir.

İnşaat Mühendisleri Odası, Türkiye'nin yakıcı sorunlarına; yoksullaşmaya, gericiliğe, savaşa karşı, sosyal adaletten ve eşitlikten, çağdaşlıktan ve bilimden; barıştan ve kardeşlikten yanadır.

İMO 41. Dönem Yönetim Kurulu